

af magthaverne. Et nationalt parlament har to opgaver: Den ene er at lovgive, den anden er at kontrollere regeringen.

Det samme er tilfældet i EU-samarbejdet. Der har du lovgivningsprocessen, hvor de nationale parlamenter kan forholde sig til deres egen regering, og så er det et spørgsmål om, i hvilken udstrækning Europa-Parlamentet skal med ind og råde, eller skal de endda have mulighed for at kunne blokere det, der vedtages i Ministerrådet? Det er én diskussion.

Men så er der en anden funktion, som de nationale parlamenter ikke har en jordisk chance for at udføre, og det er at kontrollere magthaverne, bl.a. magthaverne i EU-Kommissionen.

Der findes ikke et eneste nationalt parlament i EU-landene, der vil kunne kontrollere EU-Kommissionen, og dér er det, vi siger fra konservativ side, at vi må sikre, at der er folkevalgte, der kan udføre den demokratiske kontrol. Hvis vi ikke har et Europa-Parlament, der har de beføjelser, vil det være en svækkelse af den demokratiske proces i EU-sammenhæng.

Det er den måde, man skal se det på, og derfor er vi meget stærkt tilhængere af, at vi har et Europa-Parlament, der har beføjelser til at kontrollere Kommissionen, for når vi kigger på de beføjelser, Kommissionen har fået i henhold til traktaterne, så ville det være uhyggeligt, hvis der ikke fandtes et demokratisk element, der havde mulighed for at kontrollere, at de bruger de beføjelser på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Klaus Hækkerup spørger: Hvor er der flertal for ØMU's tredje fase i Folketinget?

Ja, dér må jeg jo sige, at hr. Klaus Hækkerup har fuldstændig ret. Hvis man tæller mandater, og hvis partiledere eksempelvis tilkendegiver, at vi ikke skal med i ØMU's tredje fase på nuværende tidspunkt, så har hr. Klaus Hækkerup ret, så er der ikke flertal her i Folketinget for at vedtage ØMU's tredje fase. Det må jeg medgive hr. Klaus Hækkerup.

Når jeg kommer med de kommentarer, som jeg gør, så bygger de jo på, at der hele tiden sendes prøveballoner op fra diverse politikere også inden for regeringspartierne om, at ØMU's tredje fase nu nok ikke er en helt dårlig idé. For mig at se skal det skabe grundlaget for at få et ja ved en folkeafstemning.

Når vi har haft debatterne og de er gået lidt tættere på, har det også været min fornemmelse

og min opfattelse, at de politiske partier, som støttede en vedtagelse af Maastricht-Traktaten uden nogen diskussion om forbehold, egentlig stadig væk ønsker og reelt på det tidspunkt ønskede vedtagelsen af Maastricht-Traktaten, men så efterfølgende har måttet indordne sig under en folkeafstemning. Det har ikke været min opfattelse, at det decideret har fået de politiske partier til at ændre deres holdning i forhold til Maastricht-Traktaten og i forhold til det, de anbefalede vælgerne at stemme ved den første folkeafstemning i 1992.

Men hvis det er sådan, at Socialdemokratiet klokkerent vil give tilsagn om, at i Socialdemokratiet har man en anden opfattelse end den, man opfordrede vælgerne til at stemme efter i 1992 – at man nu har en anden holdning – så er det selvfølgelig fint, og så vil jeg blot tage dette til efterretning, synes jeg, som en positiv ændring hos Socialdemokratiet.

Lad mig sige med hensyn til det, hr. Kent Kirk siger: Jeg føler, hr. Kent Kirk nu trækker lidt i land i forhold til det, hr. Kent Kirk sagde før. Hr. Kent Kirk sagde før, at det ville være udemokratisk, decideret udemokratisk osv. Hr. Kent Kirk siger nu, at der vil ske, der kan ske – som jeg hørte hr. Kent Kirk – en svækkelse af den demokratiske proces, hvis ikke Europa-Parlamentet har kontrolmuligheder osv.

Vores holdning i Fremskridtspartiet er klart den, at så længe Europa-Parlamentet er der, skal vi benytte Europa-Parlamentet som kontrolinstans, og det styrker selvfølgelig også den demokratiske proces. Men jeg tager det, som hr. Kent Kirk siger nu, som et skridt tilbage i forhold til det, hr. Kent Kirk meget bombastisk sagde for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det skal være meget kort.

Hr. Kristian Thulesen Dahl kan ikke tage det, som om jeg trækker noget tilbage. Kendsgerningen er jo, at hvis det var sådan, at man fjernede Europa-Parlamentet, fjernede man også den meget vigtige funktion, der hedder demokratisk kontrol af dem, der har fået beføjelserne til at udføre EU-lovgivningen, EU-Kommissionen, og det mener jeg vil være en klar og en stærk svækkelse af demokratiet i det europæiske samarbejde. Derfor er man nødt til at forholde sig til det, og derfor må man vende sig imod de politikere, der siger: Vi skal bare fjerne Europa-Parlamentet.